

Příspěvky do společného záručního fondu musí být stanoveny v takové výši, aby do doby pěti let činil záruční fond tolik, kolik činí jedna pětina kaucí všech notářů, k fondu tomu příslušejících. Klíč pro určení výše příspěvků členů komory stanoví ministr spravedlnosti po slyšení správního výboru záručních fondů. Výkazy nedoplatků na příspěvcích členů komor vystavené správním výborem a co do vykonatelnosti potvrzené předsedou správního výboru jsou vykonatelní soudní exekucí.

Jakmile notář pro podezření, že se při správě depositu dopustil trestného činu, bude prozatímne suspendován, bude náměstek jemu ustanovený povinen odvádět celý čistý výnos notářství záručnímu fondu. Totéž platí, bude-li takový notář definitivně suspendován. Konkurs na místo takto uprázdněné může být vypsan podle rozhodnutí ministerstva spravedlnosti po slyšení správního výboru s podmínkou, že nově jmenovaný notář bude přispívat do záručního fondu poměrnou částkou čistého výtěžku, v konkursu ustanovenou.

Nárok na náhradu ze záručního fondu mají ti, kdo mají nárok na vydání deposita a nedosáhli jeho uspokojení ze jmění veřejného notáře a z jeho kauce ani po zakročení komorního výboru. Nároku na náhradu nemá ten, kdo svěřiv veřejnému notáři depositum nebo nakládání s ním, hrubou nedbalostí umožnil škodu z neoprávněného nakládání veřejného notáře depositem, zvláště jestliže svěřil veřejnému notáři depositum, aniž od něho si vyžádal úřední stvrzenku, předepsanou vládním nařízením, nebo jde-li o trestné činy veřejného notáře, jejichž předmětem jsou takové hodnoty, které mu strana svěřila, aby unikla svým právním závazkům, které má, ať podle veřejného ať podle soukromého práva. O žádosti za náhradu ze záručního fondu rozhoduje správní výbor. Jestliže správní výbor nároku na náhradu neuzná, odkáže stranu na požad práva. Nárok na náhradu pomíjí, nebyl-li uplatněn v době pěti let. Jinak platí obdobně ustanovení obč. zákona o promlčení.

Správní výbor uloží veřejnému notáři, aby nahradil záručnímu fondu částku za něho zaplacenou. Usnesení o tom je vykonatelné soudní exekucí. Osoby podpůrně ručící za notáře jsou v mezích tohoto ustanovení povinny nahraditi záručnímu fondu to, co bylo za veřejného notáře oprávněným zaplacenou ze záručního fondu. O tom, kdy je záruční fond oprávněn odporovat právním jednáním, která se týkají jmění veřejného notáře povinného náhradou a osob za něho ručících, platí ustanovení odpůrčilo řádu, vydaného zákonem ze dne 27. března 1931 č. 64 Sb. z. a n.

Správní výbor jest oprávněn uzavřít za záruční fond pojišťovací smlouvu proti škodám, způsobeným trestnými činy notářů. Smlouva ta musí být schválena ministrem spravedlnosti. Pojistné premie rozvrhne správní výbor podle zásad, které budou stanoveny podle obdobného klíče jako příspěvky do záručního fondu.

Každý notář je povinen platit příspěvky do záručního fondu až do $\frac{1}{4}$ své notářské kauce. K dalším příspěvkům je nucen toliko v případě, že by jmění záručního fondu nestačilo k úhradě nastalých škod. Jakmile záruční fond přirůstá a pod, vzroste na $\frac{1}{4}$ kaucí všech notářů jeho obvodu, započne z přebytků vracet příspěvky oněm, kteří zaplatili příspěvky nad $\frac{1}{4}$ své kauce; po uspokojení těchto nároků budou pak vraceny zaplacené příspěvky notářům resignovávším a dědicům notářů zemřelých, a to podle pořadí, kdy který notář přestal být notářem. Jestliže bude záruční fond i po splnění těchto závazků převyšovat jednu čtvrtinu všech notářských záruk, může správní výbor upotřebiti přebytků pro podporu bývalých notářů a kandidátů notářství, nemajetných a výdělků neschopných, a vdov a sirotků po notářích a kandidátech notářství.

Na žádost záručního fondu může ministr spravedlnosti uložit jinému záručnímu fondu, aby v případě potřeby poskytl žádajícímu záručnímu fondu zápujčku, při čemž zároveň stanoví podmínky její splatnosti a jejího zúročení.

Vedle propílování načrtnutých zásad zbývá ještě vyhotovití vládní nařízení o vedení depositních knih a revisích, jakož i jednací řád pro správní výbory záručních fondů. Zástupci notářů připraví v těchto směrech své návrhy a předloží je ministerstvu spravedlnosti.

Dr. F. J.

Kongres notářů. Předseda Národního sdružení notářů francouzských zaslal na presidenta notářské komory pražské pozvání pro čtyři notáře čl. k 41. kongresu notářů francouzských v Remesi na den 17.—19. června t. r. a na kongres notářů belgických v Bruselu na den 20.—22. června t. r.

Účastníkům povoluje se sleva 50% na drahách francouzských. Kdo by z kolegů chtěl se kongresu toho zúčastniti, může nahlédnouti v program a podmínky u notářské komory v Praze.

Upozorňujeme pp. kolegy na sedmý německý sněm právníků v Československu, který se bude konati 7.—10. června 1935 v Jablonci nad Nisou, a k němuž též notářská komora v Praze byla pozvána. Účast na tomto stavovském jednání doporučujeme, pořad jednání sdělíme na požádání.

Služební platy jednatelů-společníků společnosti s r. o. jsou při zvláštní dani výdělkové odčitatelný v plné výši, nikoliv jen do 30% ryziho zisku. Nález Nejvyššího správního soudu v Praze z 2./3. 1935 č. 6388/32.

V odvolání do předpisu zvláštní daně výdělkové za rok 1929 dbáhal se stěžovatelka — společnost s r. o. —, aby odměny 52.000 Kč vyplacené vedoucím úředníkům a kteří jsou zároveň jednately a společníky stěžující si společnosti byly uznány za odčitatelnou položku v plné výši a nikoliv jen do výše 30% ryziho výtěžku, jak učinil úřad I. stolice.

Naříkaným rozhodnutím zamítl žalovaný úřad toto odvolání.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nejvyšší správní soud:

Na sporu jest jedině právní otázka, sluší-li s uvedenými odměnami ve výši 52.000 Kč nakládati, při vyměření zvláštní daně výdělkové, jako s položkou režijní, odčitatelnou s hlediska § 76, odst. 2. a § 77, odst. 1. zák. o př. daních, či sluší-li je uznati podle § 79, odst. 1., list. h) téhož zákona za srážkovou položku, když stěžovatelka jest společností s r. o., jen do výše 30% ryziho výtěžku.

Jak patrně z naříkaného rozhodnutí, nepochyboval žalovaný úřad o správnosti údajů odvolání, že společníci a jednatelé stěžující si společnosti jsou zároveň jako vedoucí úředníci firmy ve služebním poměru, upraveném v bodě 9. společenské smlouvy, a že jim z tohoto titulu přísluší mimo náhradu hotových výloh pevné platy, jež v roce pro uložení daně rozhodnem činily 52.000 Kč; žalovaný úřad však vyslovil, že odměny jednatelů-společníků dlužno posuzovati bezvýjimečně podle striktního ustanovení § 79 lit. e) (recte h) zák. o př. da. a že lze tudíž uznati jejich odpočitatelnost, jsou-li ovšem splněny všechny podmínky uvedené pod č. 1 až 4 tohoto zákonného ustanovení — jen do výše 30% ryziho zisku podle § 79 lit. h) č. 5 zák. o př. d.

Je tedy žalovaný úřad toho právního názoru, že ustanovení § 79 lit. h) zák. o př. d. se vztahuje i na služební platy, které jednatelé stěžující si společnosti, tedy societární orgány, dostali v roce pro uložení daně rozhodnem výhradně ve vlastnosti zamestnanců poplatného podniku.

Leč tento právní názor žalovaného úřadu je, jak také stížnost vytýká, mylný.

Nejvyšší správní soud vyslovil v nálezu ze dne 31. ledna 1934 č. 11439/33 Boh. F 6964, k jehož důvodům odkazuje podle § 44 jedn. ř., právní názor, na němž setrval i v daném případě, že totiž ustanovení § 79 lit. h) zák. o př. d. č. 76/1927 Sb. týká se — pokud jde o jiné podniky než spořitelny — odměn, které společenští orgány subjektů zvláštní daně výdělkové dostávají ve vlastnosti societárních orgánů příslušných společenských útvarů, nevztahuje se však na služební platy, které dostávají, — jsouce současně zaměstnanci podniku — výhradně v této své vlastnosti zamestnanců poplatného podniku v důsledku svého zamestnaneckého poměru, a že tyto částky tvoří režijní položku, odčitatelnou s hlediska §§ 76, odst. 2. a 77, odst. 1. zák. o př. d. Bylo proto naříkané rozhodnutí, vybudované na opačném mylném právním názoru, zrušiti, podle § 7 zák. o s. s.

Dr. K.

Z judikatury nejvyššího soudu. (Věci civilní.)

1. Smysl doslovu § 732. obč. zák.

že »vnuci z dosud žijících dětí nemají práva na dědičku posloupnost« jest ten, že děti z prvního stupně (synové a dcery zůstavitele) vylučují jsou-li na živu, své vlastní descendenty ze zákonné posloupnosti do jmění jejich ascendentů, a to i tehdy, jsou-li nezpůsobilí dědití nebo vyloučení zůstavitelem z dědictví, neb se zřekli dědictví aneb je odmítli. S názorem tím souhlasí i nauka (Krasnopolští, Erbrecht, str. 181, Stubenrauch I., str. 913, Pfaff-Hofmann II., str. 697, Krémář, Právo dědičné, str. 56). — (Rozh. z 29./11. 1934 R I 1166/34, čís. 13981, sb. Vážný.)

2. Pozůstalostní soud není oprávněn zkoumati místopřisežné seznání jmění (§ 114 nesp. pat.) v tom směru, zda jest účelné, nýbrž má projednávat jen o jmění, jak je uvedeno v seznamu a je odevzdati.

Podle § 29 nesp. řiz. jest pozůstalostní soud oprávněn, pak i spisy (výkazy a podání o projednání pozůstalosti) sepsané stranou nevyhovující, dáti je sepsati notářem. Podle § 114